

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 24.05.1976, sp. zn. 6 Tz 24/76, ECLI:CZ:NS:1976:6.TZ.24.1976.1

Číslo: 52/1976

Právní věta: Přestupek proti socialistickému soužití podle § 19 zák. č. 60/1961 Sb. nemusí být vždy činem, který má obdobnou povahu jako jednání popsané v ustanovení § 9 odst. 1 písm. a) zák. č. 150/1969 Sb., o přečinech. Postižení za takový přestupek nemusí proto vždy zakládat znak, že pachatel

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 24.05.1976

Spisová značka: 6 Tz 24/76

Číslo rozhodnutí: 52

Číslo sešitu: 10

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Přečin proti socialistickému soužití

Předpisy: 150/1969 Sb. § 9 odst. 1 písm. a) 60/1961 Sb. § 19

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 52/1976 sb. rozh.

Přestupek proti socialistickému soužití podle § 19 zák. č. 60/1961 Sb. nemusí být vždy činem, který má obdobnou povahu jako jednání popsané v ustanovení § 9 odst. 1 písm. a) zák. č. 150/1969 Sb., o přečinech. Postižení za takový přestupek nemusí proto vždy zakládat znak, že pachatel „byl v posledním roce pro některý čin obdobné povahy postižen“ ve smyslu dovětku § 9 odst. 1 zák. č. 150/1969 Sb.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 24. 5. 1976 sp. zn. [6 Tz 24/76.](#))

K stížnosti pro porušení zákona podané generálním prokurátorem ČSR Nejvyšší soud ČSR zrušil trestní příkaz okresního soudu ve Vyškově ze dne 9. 9. 1975 sp. zn. 2 T 396/75 a sám ve věci rozhodl tak, že obviněného J. J. zprostil obvinění pro přečin proti socialistickému soužití podle § 9 odst. 1 písm. a) zák. č. 150/1969 Sb., který měl spáchat tím, že 28. 5. 1975 ve Slavkově po nedorozumění s B. F. uhodil jej rukou d obličej, přestože byl dne 22. 1. 1975 postižen pro podobné jednání komisí MěstNV ve Slavkově pokutou ve výši 100 Kčs.

Z odůvodnění:

Ze spisu komise pro ochranu veřejného pořádku Městského národního výboru ve Slavkově zn. KVP 66/74, který byl přiložen k návrhu na potrestání, mohl okresní soud ve Vyškově zjistit, že rozhodnutím ze dne 22. 1. 1975 byl obviněný potrestán pokutou 100 Kčs za přešůpek podle § 19 zák. č. 60/1961 Sb., který spáchal tím, že dne 29. 8. 1974 vyinkasoval od občana M. H. proti jeho vůli také útratu ve výši 18,70 Kčs, kterou učinil spoluhráč H., ale odešel bez zaplacení. Toto rozhodnutí nabylo dne 22. 1. 1975 právní moci. toto zjištění učinil Nejvyšší soud ČSR z citovaného spisu (§ 276 tr. ř.).

Formálním znakem přečinu proti socialistickému soužití podle § 9 odst. 1 písm. a) zák. č. 150/1969 Sb. je, že pachatel byl v posledním roce před činem postižen pro některý čin obdobné povahy nebo v posledních třech letech pro některý z trestných činů obdobné povahy odsouzen nebo z výkonu trestu odnětí svobody, uloženého mu za takový trestný čin, propuštěn. Obviněný dosud trestán nebyl, zbývá tedy posoudit, zda čin, za který byl postižen citovaným rozhodnutím, je činem obdobné povahy jako čin, jehož se dopustil proti B. F. Za činy obdobné povahy je nutno považovat činy, které vyvěrají z negativního zaměření pachatele určitým směrem, mají některé společné rysy charakterizující způsob provedení nebo pohnutku činu. to nelze říci o činu, za který byl obviněný postižen pokutou 100 Kčs. Obviněný se v onom případě hájil, že občan sedící a hrající s H. odešel bez zaplacení a že on proto při placení H.. vrátil nazpět drobné v částce o 18,70 Kčs nižší tj. o částku, kterou onen občan zůstal dlužen. šlo tedy o čin, který vyplynul ze zájmu obviněného, aby podniková tržba nebyla zkrácena, i když tak obviněný učinil nesprávnou formou. Nebyl to čin, který by svědčil o snaze obviněného se obohatit nebo o jiné špatné vlastnosti a jehož nepřístojnost by byla spočívala v podobných jednáních, jaké příkladmo uvádí § 9 odst. 1 písm. a) zák. č. 150/1969 Sb. Čin, za který byl obviněný stíhán před okresním soudem ve Vyškově, naproti tomu se netýkal záležitostí majetkových, nýbrž vyplynul z hádky o to, že B. F. jako pracovník domovní správy nedává opravovat budovu, v níž je restaurace vedená obviněným, přičemž se v hádce oba provokovali. Byl to tedy čin zcela jiné povahy, než za jaký byl obviněný předtím postižen, a formální znak recidivy ve smyslu dovětku § 9 zák. č. 150/1969 Sb. není tedy naplněn.